

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **V. F.**, zastoupeného JUDr. Marií Cilínkovou, advokátkou, se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 2. 2008, č. j. OAM - 124/LE - BE03 - BE07 - 2008, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 21. 3. 2008, č. j. 46 Az 49/2008 - 9,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce, advokátce JUDr. Marii Cilínkové, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 2856 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti shora označenému usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta jeho žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 2. 2008, č. j. OAM - 124/LE - BE03 - BE07 - 2008, kterým bylo rozhodnuto, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) citovaného zákona zastaveno. Dále bylo rozhodnuto, že podání žaloby nemá odkladný účinek podle § 32 odst. 3 zákona o azylu. O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Krajský soud v Praze po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozhodnutí postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

V kasační stížnosti stěžovatel pouze uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. a navrhl zrušení napadeného rozhodnutí. Současně požádal o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti a připojil další podání, v němž uvádí, jaké důvody ho vedly k opuštění země původu a k podání žádosti o azyl. Kasační stížnost byla doplněna advokátkou, jež byla stěžovateli ustanovena usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2008, č. j. 46 Az 49/2008 - 25. Stěžovatel výslovně uvádí, že kasační stížnost

podává z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť postup soudu při odmítnutí žaloby pro opožděnost nebyl podle mínění stěžovatele důvodný, protože stěžovatel je cizinec, neovládá český jazyk, je umístěn v zařízení pro zajištění cizinců a vzhledem k těmto okolnostem nebyl schopen lhůtu pro podání žaloby splnit. Ze shora uvedených důvodů stěžovatel navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení. Následně stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Kasační stížnost podal účastník řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatel v ní uplatňuje přípustný důvod ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*

2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.

3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístež změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.

4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.

b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Po posouzení předložené kasační stížnosti z hlediska výše naznačených kritérií Nejvyšší správní soud konstatuje, že v té části, kde stěžovatel argumentuje kasačními důvody podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. - nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu, lze uvést následující:

Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. v kontextu s § 120 s. ř. s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování. Nejvyšší správní soud tedy posuzuje správnost postupu soudu k právnímu stavu, který zde byl v době rozhodování krajského soudu. V daném případě stěžovatel podal proti rozhodnutí správního orgánu, které mu bylo doručeno dne 5. 3. 2008, žalobu ke Krajskému soudu v Praze. Žaloba byla podána k poštovní přepravě dne 13. 3. 2008 a doručena tomuto soudu 14. 3. 2008, tedy po marném uplynutí zákonné lhůty pro podání žaloby, jež uplynula dnem 12. 3. 2008. Stěžovatel byl řádně

poučen, že žalobu proti rozhodnutí žalovaného lze podat do sedmi dnů ode dne jeho doručení ke krajskému soudu, v jehož obvodě je žalobce v den podání žaloby hlášen k trvalému pobytu, a že podání žaloby nemá ze zákona odkladný účinek. Krajský soud tedy vycházel z jasného právního stavu a nepochybil, když žalobu v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl pro opožděnost. Podle citovaného ustanovení soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán opožděně.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že posouzení dané právní otázky krajským soudem se naprosto nevymklo z obvyklé a ustálené rozhodovací praxe, když tatáž otázka již byla totožně posouzena a rozhodnuta opakovaně dříve. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného je dostatečně srozumitelným a přesvědčivým způsobem odůvodněno, pro stěžovatele z něj zcela jasně vyplývá, z jakých skutečností správní orgán a následně i soud vycházel a jakými právními úvahami se při rozhodování řídil.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti a krajský soud se prima facie v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaných v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji. O odkladném účinku Nejvyšší správní soud nerozhodoval – je stanoven přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Stěžovateli byla usnesením Krajského soudu v Praze č. j. 46 Az 49/2008 - 25 ze dne 17. 6. 2008 pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupcem advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Ustanovené zástupkyni podle obsahu spisu náleží v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za jeden úkon ve výši 2100 Kč spočívající v písemném podání soudu ve věci doplnění kasační stížnosti, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky, tj. 1 x 300 Kč za jeden úkon podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem tedy 2400 Kč. Protože ustanovená advokátka je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 456 Kč. Ustanovené zástupkyni se tedy přiznává náhrada nákladů řízení v celkové výši 2856 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu